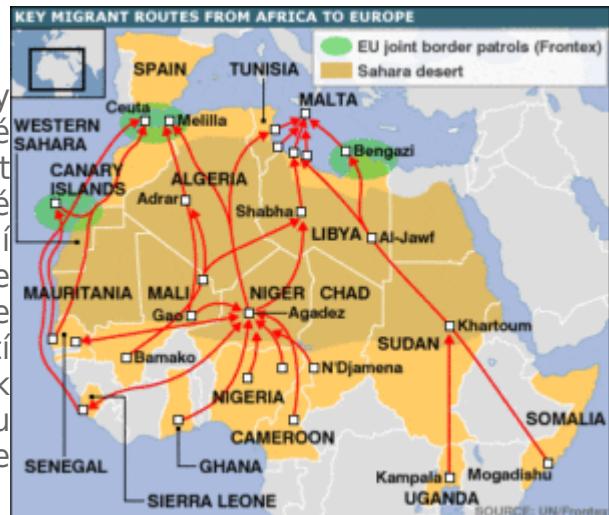

Autor: Orkyniosdrymos

Volně tu navážeme na naše dva předchozí články o nedostatcích současného odporu proti islámské imigraci (1. a 2.) a budeme se dále věnovat chybám a možnostem odporu proti šířeji pojaté imigraci z mimoevropských zemí. Třebaže nyní budeme výrazně méně „idealističtí“ a více „realističtější“ než předešle, budeme se stále pohybovat v rovině teorie, jejíž praktické použití pouze ilustrativně nastíníme, rozvíjet jej tu však nebudeme. Touto cestou navrhнемe novou metodu odporu, kterou pracovně nazýváme *metoda kladení správných otázek*.

Proč bychom měli chtít dělat z Evropy Afriku?

Jak obecně známo, Evropa je již delší dobu cílem mimoevropských migrantů, kteří jsou zhusta zastoupeni příslušníky „barevných“ ras. Tento příval postupem času nabyl tolík na intenzitě, že v současnosti se již jedná o kritický problém. [1] Aniž bychom se tu více zdržovali důvody, označíme tento problém též za fatální – barevnou imigraci zcela odmítáme a považujeme ji za prostředek i znamení destrukce Evropy, které jsme i my součástí.

Zhoršující se stav zcela úměrně vzbuzuje i jisté podoby odporu. [2] Jeho činnost se však bez výjimek vyčerpává bezvýslednou aktivitou a po čase nutně zaniká. Mimo mnohé jiné problémy je příčinou jeho nevyhnutelného selhání i neschopnost pochopit situaci, v níž se nachází.

V rámci dnes převládajícího demokratického diskursu jsou hlavním prostředkem řešení sporů „diskuse“. [3] Právě diskuse jsou hlavní, ne-li jedinou metodou současného protiislámského odporu – svými argumenty se snaží přesvědčovat, že imigrace je špatná. Jak si však ukážeme dále, **v současnosti užívané argumenty protiimigračního odporu jsou uboze slabé** – vágní, či přímo demagogické – **a v podstatě nejsou ani argumenty vlastními, spíše jsou zcela v režii protistrany**, která z nich těží.

Podívejme se jen letmo na některá převládající hesla odpůrců imigrace: imigranti způsobují zločinnost; podporují terorismus; berou práci; nejsou v souladu s naší kulturou; atd. Ve skutečnosti se jedná o vágní lži, které jako takové musí vždy prohrát. Stačí se jen zamyslet:

většina imigrantů skutečně žádné problémy nepůsobí, jsou to slušní lidé; terorismus podporuje jen menšina, kdyby to bylo jinak, Evropa by již neexistovala; dělají opravdu jen práce, které nikdo dělat nechce [4]; imigranti nejsou v nesouladu s evropskou kulturou, tou je totiž v současnosti „multikultura“, s níž jsou imigranti naopak v naprostém souladu [5]; atd. Tyto argumenty jsou chabě ukotvené, lživé, jako takové jsou vždy odsouzeny k neúspěchu i posměchu ze strany inteligentnějších zastánců imigrace.

České uprchlické bingo				
bráňme svou vlast	vlastizrada	vezměte si je k sobě domů	multikultu	stačí nám cikáni
pobírači dávek	na naše děti sbíráme víčka	bránit národní kulturu	armáda džihadistů	sluníčka
pseudo-humanisti	budoucnost našich dětí	uzavřít hranice	Dluhoslav Slabotka	my jsme tady doma
všechny lodě potopit	hordy barbarů	vystoupit z EU	loutky Bruselu	vyhubit černé opice
brát jen křest'any	až vám znásilní dcery	ekonomicki migranti	genocida Evropy	sami mladí svalnatí muži

Posměšná tabulka shrnující hlavní „argumenty“ odpůrců imigrace. Nalezeno na internetu.

Z výše uvedeného můžeme vyvodit dvojí. Za druhé (2), pro smysluplný odpor je třeba nalézt pevněji (rozumějme pravdivě) podložené argumenty. A za první a především (1), současná diskuse je zcela v režii a pod iniciativou zastánců imigrace, to oni předkládají východiska [6], od nichž se pak odvíjí podoba celé diskuze, resp. konkrétní téma, a odpůrci pak v rámci této diskuse pouze reagují. Co je však pro odpor nezbytně, mohli bychom říci životně nutné, je to, aby přišel sám se svými vlastními, skutečně protichůdnými východisky, která by opozici zcela převrstvila, namísto aby jen neustále potvrzovala oprávněnost její existence.

Jinak řečeno, odpůrci musí přijít s novými vlastními východisky, pevně ukotvenými, na nichž si zastánci imigrace musejí nutně vylámat své zuby. To v praxi znamená převzít iniciativu v předkládání vlastních témat názorových střetů, což pracovně nazýváme *metoda pokládání správných otázek*.

*

Abychom nezůstali jen u čistého teoretizování a abychom výše řečené ilustrovali, pokusíme se nyní načrtnout několik praktických možností. Nutno však zdůraznit, že jde skutečně o pouhé náčrty, jejich rozvedení do smysluplné použitelnosti se tu věnovat nebudeme.

Kanadský profesor J. Philippe Rushton vypracoval erudovanou a daty hutně podloženou studii, kterou předkládá a dokazuje inteligenční a behaviorální rozdíly mezi jednotlivými rasami. [7], [8] Empiricky tak dokazuje, že příslušníci černé rasy v průměru nejsou schopni stejných intelektuálních výkonů, jako jedinci rasy bílé. Na takovýchto základech by se dal budovat pevněji ukotvený diskurs:

Jistě, migranti mohou být a bezesporu i jsou ponejvíce „dobří“ lidé – ovšem máme kvůli tomu chtít snižovat inteligenční průměr Evropy a našich národů?! A co morální standardy, které jsou nejspíš též do jisté míry vrozené, proč bychom měli jejich snižování ignorovat či přímo chtít?

V úzké souvislosti s předchozím lze poukazovat na kulturní úspěchy. Kolik velkých civilizací vzniklo v Evropě, a kolik v černé Africe? Neomarxité často oponují environmentálním determinismem (přírodními podmínkami, chcete-li), ale tento argument není těžké vyvrátit detailnějším rozborem jednotlivých případů a jejich vzájemným srovnáváním.

Jestliže jsou stejní jako my, proč nestvořili svoji antickou kulturu, proč neprošli středověkem a osvícenstvím? Proč bychom měli chtít dělat z Evropy Afriku?

Zastánci multikultury často operují s „diverzitou“ coby pozitivní hodnotou. Zaměřme se však na jejich pojetí „diverzity“ – není to spíše celosvětová homogenita? Snaha udržet si jistý osobitý výraz je známkou každého vyspělejšího jedince či vyspělejší společnosti – náš soused či přítel může být dobrým člověkem, ovšem k sobě do bytu si jej stejně nenastěhujeme, chceme ho mít podle svého. Analogicky platí, že zdravá společnost by se měla chtít cizorodým elementům vyvarovat.

*

Svébytnost, skutečná kultura, úkol a poslání, vrozené schopnosti, duševní zdraví civilizace, která by se měla chtít zachovat, ne zničit: toto jsou některé opravdové problémy, o které tu běží – či o které by běžet mělo. Takto pojatý odpor by měl alespoň nějaké základy, na nichž by mohl bezpečně stavět.

Třebaže navrhovaná téma nejsou z našeho hlediska ani zdaleka ideální, představují první

krok k jediné reálné nápravě. Teprve až tento krok učiníme, můžeme se smysluplně chystat na krok další, směřující výše k ideálnímu pojetí.

Závěrem je třeba ještě dodat, že navrhovaná metoda nesmí být chápána jako pobídka k „intelektualismu“ a nekompromisnímu odmítnutí lidové propagandy – jde spíše o to, aby ona „lidová“, bezesporu nezbytná komponenta byla řízena něčím vyšším, smysluplnější, něčím skutečně pravdivým. Nepozvedneme se, pokud toto nebude pochopeno.

Poznámky:

[1] Srov. veškerá periodika, informační kanály etc., jakož i fakt, že se problémem imigrace začíná vážněji zaobírat celoevropská politika („kvóty“), tedy že tento problém přerostl přes spádovost pomyslné samoregulace.

[2] Vzpomeňme kupř. německé hnutí Pediga či české demonstrace pořádané Adamem B. Bartošem.

[3] Ponechme nyní stranou, že diskuse **klesly ze svého ideálního pojetí** v podobě *prostředku* řešení problémů (nízkého, nutno dodat) na pouhou vyprázdněnou atrapu, která slouží leda „intelektuálům“ jako vizualizované podněcovadlo jejich intelektualistických masturbací. Z prostředku se stal vlastně cíl, mimo jiné i proto, že diskuse neprobíhá mezi dvěma protinázory, spíše se jedná o monolog jediné „pravdy“ (toto je hlavní východisko článku výše!) Kupříkladu tato televizní **diskuse** je exemplární ukázkou. Dále si můžeme povšimnout, jak tyto efektně naaranžované „diskuse“ – přesněji tedy monology – slouží k ohlupování nerozlišujících davů (diváci), do nichž vkládají zdání účasti na „občanské společnosti“ se všemi jejími „svobodami“.

[4] Pracovní podmínky nastavuje politika, ne imigranti samotní, ti jsou tudíž jen následkem, ne přičinou.

[5] Evropská kultura ve vyšším smyslu již neexistuje. Za „kulturu“ bývá vydávána lidová konformita a neochota přizpůsobovat se novým věcem – příslovečný „smrádek a teploučko“.

[6] V nejposlednějším zobecnění se jedná o představu, že imigrace je „dobro“.

[7] Jako taková vzbudila bouřlivé reakce ze strany kulturních marxistů a jiných levičáků, kulminujících v neustálém obviňování z „rasismu“. Hlavní odpověď odpůrců (o autorovi zde) se však již dříve ukázala jako úcelově lživá.

[8] V roce 1950 ovšem vydalo UNESCO prohlášení, že lidské rasy ve smyslu jiném, než jaký představuje pouhá klasifikace vnější schránky, neexistují. Tato neuvěřitelná, bezesporu ideologickými předsudky podmíněná představa přežívá doposud (kupř. tu.)

Převzato ze stránek Hrdost.net.